

Arrest

nr. 66 655 van 15 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 april 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 april 2011 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GELUYKENS, die *loco* advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DEN BELEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 maart 2011 dienden de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard met een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 maart 2011. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.03.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

G., V. (R.R.: ...)

G.; M.

nationaliteit: Georgië (Rep.)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. De standaard medisch getuigschriften dd 16/02/2011 en 21/02/2011 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 15/30 (vijftien/dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

1.2. De voormelde beslissing wordt aan verzoekers betekend op 2 april 2011. Diezelfde dag worden zij ook in kennis gesteld van bevelen om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, die luiden als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie -en Asielbeleid beslissing genomen op : 14 03 2011 meegedeeld op 02 04 2011 wordt aan G., V. geboren te (...), op (...)

van Georgië (Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk

op 02/05/2011 (datum aanduiden), het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

"De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

en

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie -en Asielbeleid beslissing genomen op : 14 03 2011 meegedeeld op 02 04 2011 wordt aan G., M. geboren te (...), op (...)

van Georgië (Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk

op 02/05/2011 (datum aanduiden), het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen,

Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

"De betrokkene verblijft In het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet In het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Wat de eerste bestreden beslissing betreft

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de artikelen 9ter en 62, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregelen, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° en 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet . Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de medische getuigschriften niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid omdat ze geen enkele uitspraak vertonen over de graad en de ernst van de ziekte. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

2.1.3.1. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekers, die de motieven van de bestreden citeren en ze dus kennen, de verwerende partij verwijten tot een onredelijk besluit te zijn gekomen. Zij voeren dus in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.1.3.2. Verzoekers stellen dat de verwerende partij stelt dat de medische getuigschriften van 16 februari 2011 en 21 februari 2011 geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad en ernst van de ziekte. Uit beide attesten blijkt echter wel degelijk op zeer duidelijke wijze hoe ernstig de toestand van verzoekster is. Zo stelt het attest van 16 februari 2011 dat zij last heeft van angstaanvallen en epigastralgieën en spreekt het medisch getuigschrift van 21 februari 2011 eveneens over panic attacks en een posttraumatische stressstoornis. Bij de gevolgen van de eventuele stopzetting van de behandeling wordt letterlijk gesteld : "toename depressiviteit + suïcidale intenties". Hieruit, zo stellen verzoekers, blijkt meer dan duidelijk hoe ernstig en levensbedreigend de situatie is. Tot het besluit komen dat de medische getuigschriften geen enkele uitspraak tonen omtrent de graad van ernst van de ziekte tart werkelijk alle verbeelding. Het levensbedreigend karakter van de ziekte is immers meer dan duidelijk ten gevolge van de suïcidale intenties en de paniekaanvallen die het gevolg zijn van de posttraumatische stressstoornis waar verzoekster aan lijdt.

2.1.3.3. De verwerende partij verwijst in haar nota naar de toepasselijke bepalingen en doet gelden dat de bestreden beslissing werd genomen *“om reden dat het medische getuigschrift van verzoekers de graad van ernst niet vermeldt. Deze vaststelling kan niet ernstig worden betwist door de verzoekende partij. In het voorgelegde medische getuigschriften werd slechts het volgende vermeld :*

B/DIAGNOSE: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend):

- *Angstaanvallen*
- *Epigastralgieën*
- *Panic attacks en een posttraumatische stressstoornis.*

Een eenvoudige lezing van de getuigschriften toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst.

Verzoekers' beschouwingen dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan afgeleid worden uit de andere vermeldingen op de medische attesten, o.m. de gevolgen van een eventuele stopzetting van de behandeling, kunnen niet worden aangenomen.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekers voorhouden dient conform art. 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is.

Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter § 3 van de Vreemdelingenwet.

(...)

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.”

2.1.3.4. Artikel 9ter bepaalt onder meer wat volgt :

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

2.1.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet 3 medische getuigschriften voegden die betrekking hebben op verzoekster. Het standaard medisch getuigschrift van psychiater P.R. van 21 februari 2011 maakt, zoals verzoekers in hun verzoekschrift stellen, melding, onder het kopje "Diagnose" van "PTSD met panic attacks" en verder, bij de vraag "Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?" wordt vermeld: "Toename depressiviteit + suïcidale intenties". De verwerende partij kan derhalve niet worden gevolgd waar zij stelt dat nergens melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening. Haar argument dat verzoekers' beschouwingen dat de graad van ernst impliciet zou kunnen worden afgeleid uit de andere vermeldingen op de medische attesten, niet kan worden aangenomen, is een *a posteriori*-motivering die niet ernstig te noemen is. Immers, het duidelijke antwoord op de vraag naar de gevolgen en complicaties bij stopzetting van de behandeling is op zich reeds een verwijzing naar de graad van ernst van de aandoening, zoals vereist in de toepasselijke bepaling. Uit dit alles blijkt dat de verwerende partij kennelijk onredelijk, en in strijd met de stukken van het dossier, tot de conclusie is gekomen dat "de standaard medische getuigschriften dd. 16/02/2011 en 21/02/2011 (...) geen enkele uitspraak (tonen) omtrent de graad van ernst van de ziekte" om vervolgens de aanvraag onontvankelijk te bevinden. Het middel is in de besproken mate gegrond.

2.2. Wat de tweede en derde bestreden beslissing betreft

Gelet op het feit dat de tweede en derde bestreden beslissing, de op 2 april 2011 betekende bevelen om het grondgebied te verlaten, zijn genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, zoals ook uitdrukkelijk uit de beide beslissingen blijkt, worden deze bestreden beslissingen samen met de eerste bestreden beslissing vernietigd.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 april 2011 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS